

der blev et lige Tal, saa skulde der lægges een til, af Hensyn netop til at der skal vælges en mindre og større Halvdeel. — Der er desforuden adskillige Handelspladse, i hvis Regulativer der er givet andre Regler for Valgbarhed og Valgret end her, det er navnlig Tilfældet med Silkeborg, Nørre-Sundby og Frederiksværk, og det turde derfor maaskee være af Vigtighed at undersøge, om der ikke med Hensyn til disse Pladse burde optages en Bestemmelse i Loven. — Hvad Lovforslagets § 4 angaaer, da troer jeg, at den Regel, der deri indeholdes, er temmelig vidtløftig; det Simpleste, mener jeg, vilde være, at man lod alle de nuværende Borgerrepræsentanter afgaae paa een og samme Tid. Den Indvending, der derimod kan gøres, at det, naar alle de nuværende Borgerrepræsentanter afgik, vilde være vanskeligt for de nye at sætte sig ind i Tingene, da det ogsaa i disse Forhold for en stor Deel berøver paa Traditionen, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at det dog er sandsynligt, at der imellem de Borgerrepræsentanter, der maatte blive valgte paany, vistnok vilde være mange, der allerede havde været valgte tidligere. — Med Hensyn til Valget af Vigningscommissionerne, skal jeg tillade mig at bemærke, at Indenrigsministeriet, hvor der har været forlangt særegne Skatteligningscommissioner, og hvor det har været anset for rigtigst, altid er gaaet ind paa Forslag i denne Henseende. Om den her foreslaede Maade at vælge Vigningscommissionens Medlemmer paa den rigtige, nemlig den, at den større Halvdeel skulde vælges af samtlige Communalvælgere, og den mindre Halvdeel af Borgerrepræsentationen, skal jeg for Dieblisset lade staae hen. Jeg troer, at det muligt vil være rigtigst, at Vigningscommissionens Medlemmer valgte paa samme Maade som Borgerrepræsentanterne; — at Borgerrepræsentationen skulde vælge Halvparten, — den mindre Halvpart —, turde ogsaa have Noget imod sig, naar der siden efter i § 8 er bestemt, at Communalbestyrelsen tilligemed Vigningscommissionens Medlemmer skulle afgjøre Besvælinger ved Stemmesleerhed; thi naar Communalbestyrelsen eller Borgerrepræsentanterne selv vælge Halvdelen af Vigningscommissionens Medlemmer,

vil den som oftest kunne have en overveieende Indflydelse paa Udfaldet af Afgjørelsen af de indkomne Besvælinger. — Naar der endelig er foreslaaet, at de Besvælinger, der maatte indkomme, skulle endelig afgjøres af Communalbestyrelsen i Forening med Vigningscommissionen, saa er det imod hvad der hidtil har været Regel. Jeg er saare villig til at erkjende Ulemperne ved den Fremgangsmaade, der hidtil har været brugt, og ønskede som Indenrigsminister helst at være fri for Indankningen af saadanne Bestemmelser til Ministeriet; thi det er saare vanskeligt for Ministeriet i de enkelte Tilfælde at afgjøre, hvad der er rigtigst eller urigtigt. Imidlertid har dette nu i lang Tid været saaledes og er ogsaa bestemt med Hensyn til andre communale Anliggender, saa at det maaskee turde have sin Betænkkelighed nu ganske at ophæve det. Der kan ogsaa være og har været Tilfælde, hvor Feilene have været saa paafaldende, at Ministeriet virkelig har kunnet erkjende, at de fremsatte Besvælinger have været begrundede og retfærdige.

Det har kun været disse saa Bemærkninger, som jeg strax har villet tillade mig at fremsætte. De ville naturligvis nærmere blive at drøfte, saafremt Thinget maatte nedsætte et Udvalg.

Kraiberg. Efter de Foredrag, der ere holdte af den ærede Forslagsstiller og den høitæredede Indenrigsminister, kan jeg fatte mig kort og indskrænke mig til at frembære et Bidnesbyrd om, at der i Kjøbstæderne føles en inderlig Trang og er et stort Ønske tilstede om en Reform af de communale Forhold. Det vil være bekjendt, at der for flere Aar tilbage dannede sig en jydsk Kjøbstadsforening, som senere fandt Tilslutning paa Derne, og nu virker under Navn af den danske Kjøbstadsforening. Jeg kan ikke nægte, at der i denne har høvet sig Stemmer, der vilde bevise, at Kjøbstæderne behøve særegne Privilegier og Rettigheder for at sikkes en fremtidig Bestaaen og Udvikling, men det glæder mig at kunne sige, at denne Paastand er bleven afviist, og at Sleerheden erkjender, at Kjøbstæderne kun kunne sikkes ved en naturlig god Veliggenhed og ved et sundt